

CULTUURRAAD
VOOR DE
NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP

ZITTING 1975/1976

2.5 FEBRUARI 1976

ONTWERP VAN DECREET
**houdende oprichting
van een Hoge Raad voor de Volksontwikkeling**

VERSLAG
**namens de Commissie voor jeugdbeleid,
permanente vorming en sport
uitgebracht door de heer M. OLIVIER**

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft het vraagstuk van de oprichting, de samenstelling en de werkingssfeer van de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling nauwgezet bestudeerd gedurende 3 vergaderingen. Een snelle afhandeling van deze problematiek werd in zeer ruime mate bewerkstelligd door de positieve sfeer waarin de commissiewerkzaamheden verliepen en waarin ook de constructieve bijdrage van alle commissieleden een niet gering aandeel heeft gehad.

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mejuffrouw R. Steyaert.

Vaste leden :

mevrouw W. Demeester-De Meyer, de heren A. Diegenant, J. Henckens, M. Olivier, R. Peeters, mejuffrouw C. Smitt, mevrouw N. Staels-Dompas, mejuffrouw R. Steyaert, de heren R. Vannieuwenhuyze, mevrouw M. Verlackt-Gevaert;

de heren H. Adriaenssens, mevrouw L. Delepierre, de heren A. De Rore, W. Geldolf, B. Van Hoorick;

M. Babylon, W. Kuijpers, mevrouw N. Maes, de heren C. Van Elsen; J. Buchmann, L. Cantillon, A. Kempinaire, F. Verberckmoes.

Plaatsvervangers : de heren :

A. d'Alcantara, G. Monard, M. Van der Aa, J. Vangeel, J. Verhaegen; G. Breyne, mevrouw I. Julliams, de heren G. Amommerency; J. Somers, P. Van Grembergen; R. Bonnel, G. Sprockeels.

Zie :

125 (1974-1975) :

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Amendementen
- Nr. 3 : Amendement

De oprichting van de Hoge Raad voor de **Volksontwik-**keling kan gekenschetst worden als een belangrijk **deel-**antwoord op de dwingende uitdaging van een moderne en evoluerende samenleving, waarbij aan de vereisten van nieuwe juridische en maatschappelijke gegevens wordt tegemoetgekomen. Zo is de huidige Hoge Raad voor de Volksopleiding nog steeds een unitaire instelling. Niet alleen deze lacune wordt door dit nieuwe lichaam opgevangen, doch bovendien wordt voldaan aan de groeiende behoeften van een snelle kwantitatieve- en kwalitatieve ontwikkeling op het vlak van het volksontwikkelingswerk. Deze impliceert de mogelijkheid tot opsplitsing van de sector van de Volksopleiding, zodat dit meteen toelaat dat het ontwerp voorziet in een beperkter, doch beter omschreven domein, in het kader van het vormings- en ontwikkelingswerk met volwassenen. Dit houdt tegelijkertijd verhoogde kansen op doeltreffendheid van deze nieuwe en noodzakelijke instelling in.

Uw commissie plaatste haar onderzoek in het kader van het globale cultuurbeleid en streefde ernaar, ook dit decreet in het juist verband te plaatsen van het geheel van bestaande en geplande advies- en overlegorganen op dit vlak. Er werd tevens gepoogd nauwkeurig na te gaan welke euvels dienden vermeden te worden inzake de samenstelling en de werking, dit **o.m.** aan de hand van een grondige studie van de huidige Hoge Raad voor de Volksopleiding.

Men heeft eveneens betracht. een te beperkte of elitaire conceptie van het begrip « cultuur » te vermijden. Veel aandacht werd tevens besteed aan een sluitende omschrijving van de bevoegdheid van deze Raad en aan zijn samenstelling. Tenslotte werden de middelen waarover dit organisme zal beschikken geensdeels uit het oog verloren.

Volgende stukken werden in de commissie, bij de bespreking ingediend :

Zitting 1974-1975

125 —	Nr. 1	Ontwerp van decreet	Regering	17.9.1975
	Nr. 2	Amendementen	N. Maes	3.2.1976
	Nr. 3	Amendement	Regering	17.2.1976

Algemene bespreking

Bij haar inleiding, geeft de Minister een bondig **over-**zicht van de doelstellingen en de werking van dit decreet.

Het huidige ontwerp van decreet treedt in de plaats van de wet van 3 april 1929 en zijn uitvoeringsbesluiten, die voorzagen in de instelling van een Hoge Raad. Het ontwerp van decreet, dat thans **voorligt** ter bespreking, houdt geenszins de oprichting in van een totaal nieuwe Hoge Raad. In het huidige ontwerp wordt echter de Hoge Raad aangepast aan de nieuwe wettelijke toestanden in ons land, zodat wordt afgezien van het verder behoud van het unitaire karakter van deze instelling. Een nieuwe juridische basis is eveneens noodzakelijk, tengevolge van de wetgeving op de culturele autonomie en het cultuurpact.

Het huidige ontwerp houdt tevens een aantal beperkingen in van de rol die de Hoge Raad totnogtoe **de facto** heeft gespeeld. Deze conceptie houdt meteen rekening met het advies van de Hoge Raad dd. 18 juni 1975. De vroegere beschikkingen, w.o. ook de wettelijke, gaven de Hoge Raad een zeer ruime inhoudelijke bevoegdheid. De versnelde groei van het vormings- en ontwikkelingswerk en van het sociaal-cultureel werk in het algemeen, heeft een

duidelijker afbakening van een aantal sectoren in het sociaal-cultureel werk in de hand gewerkt. Ook het ontstaan van geëigende adviesorganen laat meer dan voorheen toe, dat het eigen **werkveld** van de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling wordt afgelijnd en afgebakend. Daarnaast functioneren dan telkens geëigende **adviesorganen** voor de diverse andere werkvelden.

Voorbeelden van geëigende adviesorganen zijn o.m. : de commissie van advies inzake Nederlandstalige culturele centra, opgericht bij K.B. van 18 mei 1966, het College van Advies inzake erkenning van culturele centra, dat is voorzien in het decreet van 16 juli 1973 op de **weddetoe-lagen** aan de cultuurfunctionarissen van de erkende culturele centra. Ook de Hoge Raad voor de Samenlevingsopbouw, opgericht bij decreet van 4 juli 1975, dat de oude Commissies voor Buurtwerk en Opbouwwerk vervangt is een dergelijk organisme.

Naast een sterkere omlijning van de materiële bevoegdheid van de nieuwe Hoge Raad valt anderzijds een verruiming van de formele bevoegdheid van deze Raad te noteren. Aldus krijgt hij de welomschreven bevoegdheid gehoord te moeten worden inzake alle ontwerpen van decreten, besluiten en reglementen, die de Minister betreffende het Volksontwikkelingswerk wenst te treffen. Ook over alle aangelegenheden die van belang zijn voor de bevordering van het volksontwikkelingswerk zal hij een ruimer adviesrecht genieten.

Wanneer men dit ontwerp van decreet plaatst binnen het kader van een globale adviesfunctie, dan kan men denken aan de oprichting van **een** zgn. « Centrale Raad voor het Cultuurbeleid ». Dergelijke Raad zou betreffende het geheel van het cultureel werk niet alleen de Minister van Cultuur, doch ook de Regering en de Wetgevende Macht adviseren. Deze optie is overigens terug te vinden in een advies van de vroegere Raad voor Volksopleiding zelf.

De Hoge Raad voor de Volksontwikkeling is essentieel een Hoge Raad met sectoriële bevoegdheid, die bepaald deskundige adviezen dient te formuleren over de eigen inhoudelijke materies. Dit gebeurt eveneens door andere sectoriële raden, als Samenlevingsopbouw, Bibliotheken, Film, Dramatische Kunsten, e.a. die over hun eigen domein of sector in de culturele bedrijvigheid **adviezen** formuleren.

Wanneer de bevoegdheid van de sectoriële raden en hun partiële benadering duidelijk worden overschreden kunnen de adviezen slechts worden uitgewerkt op een bredere gespreksbasis, waarvan de onderscheiden sectoriële raden zouden deel uitmaken. Het betreft hier dan adviezen omtrent het gehele cultuurbeleid, omtrent de globale sociaal-culturele planning op nationaal vlak zoals bvb. de sociaal-culturele infrastructuur.

De Centrale Raad voor het Cultuurbeleid zou op zijn beurt instaan voor de regeling van de onderlinge relaties en samenwerkingsvormen tussen de sectoriële raden.

De mogelijkheden, doch ook de beperkingen van de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling worden in het voorliggende ontwerp van decreet duidelijk gesitueerd. Deze zal verder representatief zijn voor het **volksontwikkelingswerk**.

De Hoge Raad zal worden samengesteld overeenkomstig de bepalingen van de cultuurpactwet. In de Raad zullen de vertegenwoordigers zetelen van de diverse orga-

nisaties, werkvormen die zich in deze sector ontwikkeld hebben. Ook afgevaardigden van provincies en gemeenten zullen er zitting in hebben.

Een lid laat vervolgens opmerken dat het voorliggende ontwerp bepaald ontgoochelend is. Het bevat immers zeer weinig nieuws en er is tevens geen enkele waarborg voorzien dat deze Hoge Raad zal kunnen werken. Er is immers een gebrek aan middelen en bovendien is geen infrastructuur, noch voldoende personeel vorhanden, waardoor het deze Raad onmogelijk wordt behoorlijk werk te leveren en in volle onafhankelijkheid adviezen uit te brengen.

Hetzelfde lid acht het evenmin opportuun dat, zoals in dit decreet is voorzien, de Regering thans volmacht krijgt inzake de samenstelling van de Raad. Volgens haar stelt de Hoge Raad zichzelf niet genoeg eisen en situeert hij zich in een te eng kader. Voorts merkt zij nog op dat het gewenste parallellisme met het « koepeldecreet » ontbreekt.

Een ander lid vraagt of de in het voorliggende decreet voorziene afgevaardigden van provincies en gemeenten, in de huidige toestand eveneens zitting hebben in de Hoge Raad voor de Volksopleiding.

Een volgend lid sluit zich aan bij de voormelde thesis betreffende het gebrek aan middelen waarover de Hoge Raad beschikt. Zij wenst dan ook te weten hoe men een verruiming van deze middelen zal bewerkstelligen. Tevens vraagt het lid of elke Raad zijn eigen middelen moet uitbouwen of dat dit gezamenlijk kan gebeuren.

Een lid stelt dat het duidelijk is dat de op te richten « Centrale Raad voor het Cultuurbeleid » zou instaan voor het geheel van het culturele werk, en dat daarnaast de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling een sectoriële bevoegdheid heeft. Quid indien nieuwe specifieke culturele activiteiten ontstaan ? Dient dan telkens een nieuwe Hoge Raad opgericht of steeds het advies van de Centrale Raad ingewonnen ?

Achtereenvolgens formuleren twee leden volgende bedenkingen.

Binnen het kader van deze algemene bespreking dient nochtans gesteld dat artikel 1 te beperkt is geformuleerd. Immers de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling wordt opgericht bij de Minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse Cultuur behoort, terwijl het begrip « volksontwikkeling » heel wat materies omvat die het beperkt domein der « cultuur » overschrijden (bv. arbeidsvorming, sociale promotie, het systeem der kredieturen, enz.). Men kan dus stellen dat de voorgestelde Hoge Raad ten onrechte beperkt wordt tot de elitair begrepen cultuur.

Over artikel 2 dient opgemerkt dat de Hoge Raad niet bevoegd wordt geacht voor de bouw en de planning van de culturele infrastructuur. Dit ten onrechte, daar de Raad hieromtrent later eventueel advies zal dienen te verstrekken. Op deze wijze kan geen beleid naar de infrastructuur toe worden gevoerd, daar waar activiteit en infrastructuur samen dienen opgevat te worden.

Tenslotte blijkt in een globaalvisie de voorgestelde Raad klem te zitten tussen de Centrale Raad en de Koepels der onderscheiden Organisaties. Hoe kan hij dan degelijk werken ? Tevens rijst de vraag of ook door dit ontwerp de culturele autonomie niet verder wordt uitgehold.

Een lid vestigt dan de aandacht van de commissieleden op de hiernavolgende punten.

Wanneer de voorliggende ontwerptekst voorstelt de Raad te situeren in het bevoegdheidskader van de Minister

van Nederlandse **Cultuur** dient dit enkel begrepen als een noodzakelijke afbakening. Men dient deze Raad toch ergens de situeren ?

Het zgn. gebrek aan werkmiddelen mag al evenmin overdreven worden. Hetzelfde lid herinnert in dit verband aan het dynamisme van de mensen die in deze sector werken. Ruime materiële middelen volstaan immers niet op zichzelf. Men mag zich bovendien niet al te strak houden aan de klassieke opvatting, dat elk probleem, mits voldoende financiële middelen, zomaar kan opgelost worden. Men dient zich ook af te zetten tegen een te ver doorgedreven « professionaliseringsmentaliteit ». Spreker ziet eveneens niet goed in waarom er sprake zou zijn van een bevoegdheidsbeperking, zoals vermeld wordt in het advies van de Hoge Raad voor de Volksopleiding (Bijlage 1).

Tenslotte zou een grotere duidelijkheid inzake bevoegdheid in de culturele sector wenselijk zijn. Men kan nu onderscheiden in Raden per sector, Koepels en een Centrale Raad. Schuilen hierin geen bevoegdheidsoverlappingen ? Is dergelijke ingewikkelde structurering rationeel voor de betrokken Minister ? Geeft de mogelijke diversiteit van adviezen de Minister niet — de facto — de kans om haar / zijn eigen wil op te dringen ?

Men dient zich zeer nauwgezet te beraden over de structuur die men tenslotte zal uitbouwen. Daartoe acht het lid het nuttig dat de diensten van het Kabinet van de Minister van Nederlandse Cultuur een stuk zouden uitwerken dat een overzichtelijk beeld geeft over het huidige bestaande beleid. Dergelijk organigram zou ook de gegevens dienen, te bevatten van de toekomstige organisaties op dit vlak.

Een lid treedt de voorafgaande bemerkingen bij en citeert in dit verband het voormelde advies van de Hoge Raad voor de Volksopleiding. Hieruit blijkt inderdaad dat er een onduidelijke afbakening is van de bevoegdheid van de voorgestelde Raad. Waarom zijn nog nieuwe Raden nodig ? Indien deze nodig zijn, welke zal dan hun juiste bevoegdheid zijn ?

Een lid meent verder **nog** dat men de gelijktijdige behandeling van twee decreten — dit betreffende de Centrale Raad en dit inzake de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling — zou dienen na te streven.

De Minister antwoordt dat het zo is dat bij de invoering der culturele autonomie reeds een aantal instellingen werkzaam waren op dit vlak. Net als deze Raad zullen aldus bij gelegenheid andere Raden, met sectoriële bevoegdheid, een wettelijk karakter verkrijgen, zoals de Raad van Advies voor de Toneelkunst of de Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken. Deze onderscheidene Raden zullen op een voet van gelijkheid komen te staan. Technisch-juridisch dienen dergelijke Raden voorzien voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap. De huidige Hoge Raad is immers juridisch nog een unitaire instelling, die onmogelijk in de bestaande vorm kan behouden blijven. Tevens worden, net door deze oprichtingen een aantal domeinen in het kader van het cultureel werk, scherper afgebakend.

De op te richten Hoge Raad zou op zijn beurt een stuk bevoegdheid verliezen, nl. inzake samenlevingsopbouw, domein dat te onderscheiden valt van de **volksontwikkeling**.

Verder wordt eraan herinnerd dat inzake de culturele infrastructuur, die voor wat betreft de planning en de opbouw, buiten de bevoegdheid van deze Hoge Raad valt, een speciaal college met zeggingschap in deze aangelegenheid is opgericht.

Een lid meent dat de Hoge Raad voor **Volksontwikkeling** een ruimere bevoegdheid heeft dan andere sectoriële Raden zoals bv. de Hoge Raad voor het Bibliotheekwezen. Kan aldus deze Raad niet vervangen worden door de Centrale Raad ?

De Minister meent dat dit voorstel een totaal verschillende optiek impliceert. De Hoge Raad voor de Volksontwikkeling zal echter nog in talloze gevallen adviezen dienen te verlenen inzake wetgevend werk op het globale vlak van de Volksontwikkeling.

Een lid is het eens met een bepaalde sectoriële benadering van het cultuurbeleid van de Minister. Hij wijst er evenwel op dat men niet mag overdrijven in het « kunstmatig » werk. Elke regeling moet tastbaar zijn, zodat de culturele beleidsopbouw vanuit de hypothese van de oprichting van een Centrale Raad, die zou instaan voor mogelijke dwarsverbindingen, uit den boze is, want louter gesteund op vooronderstellingen.

Een ander lid dringt nogmaals aan op een overzicht betreffende de verschillende raden, hun onderlinge samenhang, hun bevoegdheden en overlappingsvlakken.

Een volgend lid sluit zich aan bij deze vraagstelling en vraagt zich af of genoeg aandacht werd besteed aan bepaalde sociologische aspecten van het cultureel werk. De werking van bibliotheken bv. valt aldus onder de sectoriële bevoegdheid van de Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken. Doch wie zal de nodige aandacht besteden aan de rol der bibliotheken in de maatschappij. Hiertoe zou een Centrale Raad geschikt zijn, doch de inhoud van deze organisatie blijft onbekend.. .

Een lid vraagt aandacht voor een evenwichtige uitbouw van de cultuurbeleidsstructuren doch eveneens voor de uitbouw van de « eigensoortige » gedeelten. Binnen de verschillende deelaspecten dient evenzeer de dialoog gevrijwaard te worden. Het gevaar schuilt er precies in dat men teveel aandacht aan het gemeenschappelijke zou gaan besteden, doch te weinig aan de eigen identiteit. Tevens dient de vraag gesteld welke de eigenlijke verhouding is tussen de economische en de culturele planning. De Centrale Raad staat in voor het globaal beleid en voor de coördinatie tussen de verschillende sectoren. Wie staat echter in voor de uitbouw van eigen sectoren ?

Volgens een volgend lid zou een samenwerking tussen de deelsectoren ideaal zijn, maar in de praktijk zal deze slechts moeilijk vlotten, gezien het concurrentieel aspect. Volgens hem dient men niet teveel adviesorganen te hebben.

Een lid komt tot de slotsom dat ergens iets hapert met de bevoegdheid van de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling. Alhoewel « sectorieel » bevoegd, is zijn bevoegdheid nochtans verschillend van deze van de Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken. Men kan aldus spreken van een vorm van residuaire bevoegdheid in afwachting van de oprichting van andere Raden met specifieke bevoegdheden.

Volgens een lid dient de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling « boven » de andere Raden gesitueerd, gezien deze ruimere bevoegdheid.

Voor de Minister vallen er binnen deze discussie duidelijk twee stromingen te onderscheiden. Enerzijds wordt gewezen op de noodzaak tot ontwikkeling van de « eigen sector », anderzijds op het overstijgen van deze sector. Het is ook zo dat de doelstellingen van de volksontwikkeling zo breed werden **gedefinieerd** dat men in feite het cultureel beleid zelf definieert. Het is in feite niet dermate belangrijk dat Raden naast elkaar bestaan of niet.

De Minister oordeelt ook dat men een globale functie niet mag opvullen met partiële sectoren, zodat geen enkele Hoge Raad boven een andere mag gesteld worden. Een **accentueel** onderscheid dringt zich op tussen de onderscheidene Raden.

Een lid stelt daarop dat de zorg die men besteedt aan de ontwikkeling van de eigen, specifieke sector, niet mag gelijkgesteld worden met een overdrijving vanuit de eigen sector.

De Minister meent dat de volksontwikkeling hier technisch dient bepaald te worden. Bijgevolg is deze Hoge Raad afscheidbaar van andere sectoren.

Een lid meent dat wanneer men de volksontwikkeling vanuit de materie omschrijft deze dan alles omvat. Wanneer men de omschrijving geeft vanuit een technisch referentiekader, dan is dit niet het geval.

Een lid oppert de gedachte dat de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling een andere naam dient te krijgen.

Daarop stelt een lid dat de mensen aan de basis recht hebben op advies maar dit niet kunnen aanbrengen, wat bv. op het vlak van de evolutie van het toneel gebeurt. Deze kan precies niet geduid worden door de basis. Daartoe zou dan een Hoge Raad dienen.

Een lid vergelijkt de taak van de Centrale Raad voor het Cultuurbeleid met deze van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven doch dan wel op een ander vlak. De **deel**-aspecten van het Cultuurbeleid zouden dan onder de bevoegdheid vallen van de onderscheidene Hoge Raden.

De Centrale Raad voor het Cultuurbeleid bekijkt dus in essentie het maatschappelijk gebeuren vanuit een specifieke « cultuurbekommernis ».

De Minister verklaart zich eventueel te kunnen akkoord verklaren met het toebedenken van een andere benaming voor de Raad, zoals voorgesteld door een lid.

Een lid stelt vervolgens dat men dus, in grove lijnen, kan onderscheiden tussen een technische bevoegdheid, wat « het volksontwikkelingswerk » zou kunnen genoemd worden, en een globale bevoegdheid. In dit laatste geval kan men dan spreken over volksontwikkeling. Voor eerstgenoemd aspect is dan ook de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling bevoegd. Met deze samenvatting is de bevoegdheidskwestie sterk verduidelijkt.

Anderzijds is de samenstellingsproblematiek van dit nieuwe organisme nog steeds niet volkomen opgelost. Zo is meer uitleg wenselijk inzake de aanwezigheid van vertegenwoordigers van de diverse werkvormen en organisaties van deze sector in de schoot van deze Raad alsook betreffende de tegenwoordigheid van de afgevaardigden van de provincies en de gemeenten.

De Minister wijst erop dat ook in de huidige Hoge Raad voor de Volksopleiding waarnemers van dergelijke instellingen en entiteiten aanwezig zijn. Immers een aantal dimensies van het culturele leven waren er niet vertegen-

woordigd, en dit ten onrechte. Het verdient onze aandacht dat ook provinciale overheden culturele activiteiten aan de dag leggen, terwijl een bepaald gedeelte van het cultuurbeleid ook door de gemeenten moet worden gedragen. In het kader van de verruiming der gemeenten dient ook deze dimensie op nationaal vlak behouden. Deze entiteiten zullen bijgevolg vertegenwoordigd zijn in de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling.

Een lid wil eveneens weten of deze vertegenwoordiging ook in andere sectoriële raden is voorzien.

De Minister deelt daarop mede dat zij zich momenteel bezighoudt met deze problematiek en dat de voormelde groepen eveneens aanwezig zullen zijn op de Centrale Raad.

Een lid stelt dan de vraag of de benaming « Hoge Raad voor het Volksontwikkelingswerk » niet meer geschikt is.

Een ander lid meent dat men op deze wijze de basisgedachte, grondslag van deze herstructurering, aanzienlijk inkrimpt.

Volgens een lid, beantwoordt dergelijke benaming precies aan de eigenlijke bedoeling van de Minister. Men dient zich echter wel te realiseren dat men aldus een wijziging in de werking veroorzaakt.

In een volgende tussenkomst wijst een lid erop dat de Centrale Raad met alles, op het vlak van het cultuurbeleid, te maken krijgt. Het voelt er bovendien niets voor om het bevoegdheidssterrein van de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling te beperken tot het volksontwikkelingswerk. Immers een groot gedeelte der gestelde finaliteiten mondt uit in een globalvisie. Wel moet de creatie worden overwogen van een niveau waar de behoeften, geformuleerd vanuit de basis, worden ondervangen, zodat deze naar alle sectoren toe verspreid kunnen worden. De oprichting van dergelijke instelling betekent echter niet dat men zich zou gaan bemoeien met het eigenlijke werk van de basis zelf.

Een lid wenst een onderscheid te maken tussen een drietal niveaus : de Centrale Raad voor het Cultuurbeleid, de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling en tenslotte de « sectoriële » Raden. Volgens dit lid kan men in de Centrale Raad wel heel wat vruchtbaar werk presteren. Hierbij dient b.v. gedacht aan het ontstaan van zgn. « culturele marginaliteit ». Dit fenomeen is nauw verweven met beslissingen op economisch vlak. Een Centrale Raad is dus nodig, evenzeer als deze Hoge Raad.

In een daarop volgende tussenkomst onderscheidt een lid tussen gespecialiseerde sectoriële Hoge Raden, b.v. het bibliotheekwezen of het toneel, waar de « cultuurproducent » zelf het initiatief heeft, en de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling, waar de problematiek net andersom ligt. Laatstgenoemde Raad dient dus gedifferentieerd, ook naar de functie.

Deze thesis wordt nog vereenvoudigd door te onderscheiden tussen instellingen die cultuur aanbieden, en anderzijds deze waar de vertegenwoordiging van de « cultuurconsument » de hoofdfunctie is, aldus een lid.

De Minister voert aan dat er zeker geen monopolisering van de behoeften der basis mag zijn door de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling.

De Hoge Raad staat in voor het globaal cultureel beleid, verzekert de dwarsverbindingen tussen de sectoren en

bekijkt het cultureel gebeuren, dat dient onderscheiden te worden van het volksontwikkelingswerk, vanuit de sector van de volksontwikkeling.

Een lid wenst te weten aan wie deze Hoge Raad advies dient te geven. Betreft het hier alleen de Minister van Cultuur ?

Kan de commissie « jeugdbeleid, permanente vorming en sport » van de Cultuurraad ook advies inwinnen bij deze nieuwe instelling ?

Volgens een lid kan deze nieuwe instelling ook andere Ministers adviezen verstrekken, althans voor **wat** de geculturaliseerde budgetgedeelten betreft, die betrekking hebben op de **volksontwikkeling**.

Naar aanleiding van een vraag van een lid, zijn de commissieleden het erover eens elke intentieverklaring van de Minister, ook betreffende dit decreet formeel in-het verslag te acteren.

Koninklijke besluiten verlenen immers louter en alleen uitvoering aan de principes, vermeld in de decreten. Hierover dient zeer zorgvuldig gewaakt te worden.

Besluitend wijst de voorzitter op een aantal knelpunten die in deze algemene bespreking worden naar voor gebracht. Deze omvatten de exacte bevoegdheid van de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling, de middelen waarover dit lichaam kan beschikken, de preciese samenstelling ervan en de juiste draagwijdte van de adviserende bevoegdheid van deze Raad.

De voornaamste van deze problemen worden in ruime mate reeds opgelost door de documentatie die vanwege de diensten van het Kabinet van de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden tot beschikking van de commissieleden wordt gesteld. Bovendien wordt hiermee voldaan aan de uitdrukkelijke vraag van verscheidene commissieleden, te kunnen beschikken over een schematisch overzicht van de globale structuur van de advies- en overlegorganen bij het departement van Nederlandse Cultuur. (Zie Bijlage II en Bijlage III.) Tevens bewezen deze teksten hun nut tijdens de artikelsgewijze bespreking, waarbij de commissie verder de overblijvende vraagstukken mede door amendering tot een verhelderende oplossing wist uit te werken.

Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Mevrouw N. **Maes** licht haar amendement op dit artikel toe (*Gedr.* St. 125 (1974-1975) — Nr. 2). Haar amendement is ingegeven door de bekommernis, om sectoren die tot onze inhoudelijke bevoegdheid behoren doch niet tot onze formele bevoegdheid, toch in het uiteindelijk werkteerein op te nemen. Zo dient b.v. gedacht te worden aan de sociale promotie, die ressorteert onder het Departement Arbeid en Tewerkstelling, terwijl deze ook een cultureel aspect vertoont. Ook bepaalde culturele deeldomeinen, die ressorteren onder de departementen van landbouw en middenstand, zoals de permanente vorming, mogen niet verwaarloosd worden. Het gaat hem er toch immers om de Hoge Raad een coördinerende taak toe te wijzen, in een globaal cultureel veld vanuit de volksontwikkeling.

Een lid vraagt de Minister welke de toestand is van de andere Hoge Raden : zijn deze afhankelijk van één Minister of van meerdere ? Zo behandelt de Hoge Landbouwrraad b.v. ook leefmilieuproblemen en verstrekt advies aan

de Minister van Landbouw doch ook aan de Staatssecretaris voor het Leefmilieu.

De Minister deelt mede dat de meeste raden zich niet lenen tot het verstrekken van adviezen aan meerdere ministers. Een dergelijke uitzondering bestaat echter wel. Het betreft hier meer bepaald het Koninklijk besluit betreffende de organisatie der sociale promotie (28 december 1973), in uitvoering van de wet van 1 juli 1963, waarbij het Departement van Arbeid de Hoge Raad voor Volksopvoeding dient te raadplegen, omtrent de erkenning van bepaalde inrichters van cursussen.

Een lid zag graag voor de Minister de verplichting ingelast advies te vragen bij zijn collega's.

Een lid stelt zich de vraag of de formulering van het amendement-Maes niet te beperkt is.

De Minister stelt daarop voor het begrippenpaar « permanente vorming of culturele animatie », te vervangen door het concept « volksontwikkeling ».

Een lid stemt in met deze suggestie. Er dient echter wel genoteerd dat het begrip volksontwikkeling permanente vorming en culturele animatie betekent, zoals omschreven in de Wet van 21 juli 1971, artikel 2, 8e (bepaling van culturele aangelegenheden).

Een lid meent dat er een denkfout schuilt in het voorgestelde amendement. De redenering is te structureel en steunt, verkeerdelijk, op de idee dat de structuur de bevoegdheid zou bepalen. Volgens dit lid kan de Raad bij één Minister worden opgericht, zonder dat dit een belemmering inhoudt voor adviesrecht aan diverse instanties. Eén Minister blijft verantwoordelijk voor de goede gang van zaken. Voorts zou men in artikel 3 een amendement in uitbreidende zin kunnen toevoegen door een gedeeltelijke overname van het amendement op artikel 1 van Mevrouw N. Maes (zie *infra* : artikel 3).

Tenslotte zou deze visie uitmonden in het behoud van artikel 1 in de oorspronkelijke versie en een geamendeerd artikel 3.

Een lid is het eveneens met deze gedachtengang eens. Er moet evenwel duidelijk gestipuleerd worden dat in dergelijk geval de beperkende commentaar bij artikel 1 dient geamendeerd. De woorden « zich slechts » in de tweede regel van deze commentaar dienen geschrapt. Het begrip volksontwikkeling dient evenzeer in ruime zin begrepen te worden, zoals *voórmeld* (cf. *supra*).

Deze gedachtenwisseling leidt tot een algemeen akkoord : het amendement van mevrouw N. Maes op artikel 1 wordt bijgevolg ingetrokken.

Artikel 1 wordt dan in zijn oorspronkelijke versie eenparig goedgekeurd door de commissie.

Art. 2

Een lid stelt de vraag of de uitgebreide omschrijving van artikel 2, betreffende de volksontwikkeling, niet impliceert dat bij het ontstaan van nieuwe evoluties, deze automatisch buiten het toepassingsveld van dit decreet komen te vallen.

Volgens de Minister is het onmogelijk dat wat deze materie betreft nieuwe zaken ontstaan die niet onder het begrip volksontwikkeling ressorteren.

Om eventuele te strakke beperkingen op te vangen stelt een lid voor in de tweede alinea van artikel 2 hetzij de woorden « onder meer », hetzij de bepaling « vooral » toe te voegen.

Volgens een ander lid zijn, naast het huidige decreet, twee afzonderlijke raden bevoegd voor respectievelijk de culturele centra en anderzijds voor de bouw ervan. Is het dan, in **concreto**, zo dat voor de bouw van culturele centra een afzonderlijke Raad dient opgericht ?

De Minister verstrekt een historische uitleg omtrent de problematiek der culturele centra. In verband met de weddetoelagen van de functionarissen der culturele centra rees het probleem van de erkenning van dergelijke centra, waartoe een tweede adviescollege, bevoegd inzake de erkenning van deze centra werd opgericht. Een eerste commissie was bevoegd inzake de oprichting van deze centra. Het tweede college, dat de erkenningsproblematiek regelt, is samengesteld uit diverse sectoren, waar o.m. de Hoge Raad voor Volksopleiding in zetelt. De algemene **animatie** echter blijft behoren tot de bevoegdheid van de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling.

Een lid stelt vast dat b.v. de Hoge Raad voor de Bibliotheken en de Jeugdraad worden vermengd met het adviescollege zodat een afzonderlijke schikking haar voorkeur zou genieten. De Minister wijst er echter op dat ook de adviescolleges mede samengesteld zijn door vertegenwoordigers van diverse Hoge Raden.

Een lid meent dat het begrip « planning », zoals vermeld in de laatste alinea van artikel 2 bepaalde moeilijkheden kan opleveren, wanneer men dit niet zou beschouwen als behorend tot de sector van de volksontwikkeling. Wie zal bredere visies, b.v. de optie voor kleinere centra, vastleggen ? Hoe de evolutie der centra zal verlopen dient binnen de bevoegdheid van de Hoge Raad te blijven ! Het is uitermate belangrijk dat de Hoge Raad kan blijven adviezen verstrekken over de « planning » van de culturele infrastructuur.

De Minister laat opmerken dat deze problematiek via het verslag kan opgelost worden.

Volksontwikkeling dient dus zeer breed omschreven te worden (referentie naar artikel 2, 8° van de wet van 21 juli 1971 : « culturele aangelegenheden, bedoeld in artikel 59bis, § 2, 1°, van de Grondwet, zijn de volgende : (. . .) 8° permanente opvoeding en culturele animatie (. . .) » j.

Voor wat de « conceptvorming » der planning betreft, zou de Hoge Raad bevoegd blijven, maar deze instelling zou nochtans niet bevoegd zijn voor de concrete planning, *hic et nunc*, van een concreet dossier.

Een ander lid acht het noodzakelijk dat de Hoge Raad bevoegd zou zijn om te beraadslagen over de kaart der culturele infrastructuur (en de culturele noden) in Vlaanderen. Men zou zich dus wel kunnen akkoord verklaren met de bepalingen van artikel 2, waardoor de culturele planning buiten de toepassing van dit decreet valt, wanneer men « planning » niet gelijkstelt met een bezinning over de globale methodiek der infrastructuur.

En lid stelt dat, naar haar inzicht, het voorstel van een ander lid, waarbij « onder meer » of « vooral » zouden worden toegevoegd in de tweede alinea van artikel 2, uitmondt in een afzwakking van het concept volksontwikkeling.

Een ander lid zag graag het woord « minstens » toegevoegd aan de tekst.

De Minister zou aan de opsomming vervat in artikel 2 een zin toevoegen, nl. : « deze opsomming is niet beperkend ».

Een lid stelt dat in de huidige formulering van de tekst de bezinning over de culturele infrastructuur impliciet is vervat.

Volgens de Minister kan men de opgeroepen problematiek ondervangen door in artikel 3, eerste lid, de notie « volksontwikkelingswerk » te vervangen door « **volksontwikkeling** ».

Voor een lid blijft aldus, ondanks de tekstaanpassing, de fundamentele problematiek bestaan. De globale aanpak en de bezinning over de culturele infrastructuur slaan immers ook terug op de concrete uitvoering.

Een lid meent ook nog dat men slechts kan oordelen over praktische zaken, wanneer er een globaal concept omtrent deze zaken bestaat. Vanuit het departement (Cultuur) bestaat er de **facto** geen eigenlijke planning. Alle steden wensen in realiteit de grootst mogelijke centra te kunnen uitbouwen. Een belangrijke taak van de Hoge Raad zou er juist in bestaan de Minister te adviseren dat teveel geld wordt gespendeerd op een te kleine plaats.

Na deze ruime gedachtenwisseling wordt ook dit artikel in zijn oorspronkelijke versie met eenparigheid van stemmen goedgekeurd.

Art. 3

Na een korte introductie van mevrouw N. Maes bij haar amendementen op dit artikel, ontwikkelt zich een uitgebreide gedachtenwisseling desbetreffende (Gedr. St. 125 (1974-1975) — Nr. 2).

Het eerste gedeelte van dit amendement is slechts een tekstwijziging die aansluit bij de taallogica, gelet op het amendement van mevrouw N. Maes, op art. 1 (Gedr. St. 125 (1974-1975) — Nr. 2).

Het tweede gedeelte houdt een uitbreiding in van de adviesfunctie van deze Raad, die al te beperkt was, aldus dit lid. Volgens deze amendering dient het advies samen met de te behandelen ontwerpen aan de Cultuurraad van de Nederlandse Cultuurgemeenschap medegedeeld.

Gezien mevrouw N. Maes haar amendement op artikel 1 voorwaardelijk had ingetrokken, vereist de logische gedachtengang dat ook hier een andere tekst zou ingediend worden. Het lid vraagt de Minister een tekst ter beschikking te stellen, waarbij wel degelijk rekening wordt gehouden met de algemene gedachtengang die aan de grondslag lag van haar amendementen. Mits deze **amendering** voldoet aan die vereiste, trekt mevrouw N. Maes ook dit amendement in. De commissie vervolgt dan de discussie omtrent deze basisgedachten.

Een lid stelt zich zelfs de vraag of de nu ingetrokken amendering op artikel 3, waarbij op de eerste regel van dit artikel het woord « Minister » vervangen wordt door het woord « Ministers » juridisch wel verantwoord is.

Volgens de Minister kan inderdaad gesproken worden van « Ministers ».

Naar aanleiding van een vraagstelling van een lid stelt zich het probleem van de « deelbevoegdheid » betreffende culturele materies van Nationale Ministers. Kunnen dezen initiatieven nemen bij Koninklijk besluit zonder het advies van de Hoge Raad in te winnen ? Kan aldus b.v. de Minister van Landbouw een ontwerp neerleggen betreffende geculturaliseerde deelmateries, inzake volksontwikkeling, die binnen de bevoegdheid van zijn departement vallen, zonder het advies te vragen van de Hoge Raad ?

Dezelfde vraag stelt zich omtrent de oprichting van creativiteitscentra : kan de bevoegde Minister, i.c. de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin, deze oprichten ? Naar de mening van de Minister behoort deze materie tot de bevoegdheid van de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden die zich ook concreet inlaat met deze creativiteitsateliers.

Steeds volgens de Minister is het wel zo dat b.v. de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening alleen bijscholing kan organiseren, doch geen eigenlijke culturele initiatieven kan nemen, zoniet overschrijdt deze instelling haar wettelijke bevoegdheidsomschrijving.

Voor een lid kan een onderdeel van de volksontwikkeling best door de Minister van Arbeid geregeld worden, maar alles wordt duidelijker wanneer men stipuleert dat volksontwikkeling permanente opvoeding en culturele animatie betekent.

Er is duidelijk afgelijnd wat sociale promotie inhoudt, aldus de Minister en wat eigenlijk tot onze bevoegdheid behoort. Hieromtrent zijn er in feite geen bijzondere problemen.

Men dient dus de preciese inhoud van het begrip volksontwikkeling te omschrijven zoals bepaald in artikel 2, 8°, van de wet van 21 juli 1971, i.e. permanente vorming en culturele animatie.

De commissieleden zijn het hierover eens.

Op uitdrukkelijke navraag van een lid verbindt de Minister er zich toe, een amendement in te dienen op artikel 3. Dit zal, volgens de algemene consensus, de tekst omvatten van artikel 3, aangevuld door het amendement van mevrouw N. Maes op artikel 1.

De tekst ervan luidt dus als volgt :

« De Raad heeft tot taak de Minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse Cultuur behoort en de andere Ministers, die bevoegd zijn inzake Volksontwikkeling, hetzij op hun verzoek, hetzij uit eigen beweging, te adviseren over alle aangelegenheden die van belang zijn voor de bevordering van de Volksontwikkeling. Ontwerpen van decreten, besluiten en reglementen inzake **Volksontwikkelingswerk** worden hem door de Ministers voorgelegd. In dat geval moet de Raad zijn advies uitbrengen binnen de drie maanden. Bij gebrek daaraan wordt aan de **raadplegingsvereiste** voorbijgegaan ».

De woorden « permanente vorming of culturele animatie », van het amendement van mevrouw N. Maes op artikel 1 werden bijgevolg vervangen door het algemene begrip « volksontwikkeling ».

Omtrent deze visie oppert een lid dat er een bepaalde contradictie schuilt tussen enerzijds het ruime begrip Volksontwikkeling op de derde regel, en anderzijds het concept Volksontwikkelingswerk op de zesde regel.

De Minister antwoordt dat de zeer ruime bevoegdheid inzake Volksontwikkeling beantwoordt aan de geest van de vorige consensus in de commissie zoals die tijdens de vergadering tot stand was gekomen. Vervolgens wordt het begrip Volksontwikkelingswerk gebruikt daar het hier ontwerpen van decreten en besluiten en reglementen betreft, die steeds zeer concrete problemen regelen. Bij de stemming hier omtrent valt één onthouding te noteren. De acht overige leden stemmen voor (stemming volgens art. 15, 2,

van het Reglement van Orde). Het geheel van de tekst mits aanpassing door vervanging van de woorden « bevoegd zijn » door « bevoegdheden hebben » (derde lijn), wordt vervolgens unaniem door de commissieleden aanvaard.

Art. 4.

Mevrouw N. Maes licht haar amendement bij dit artikel toe, dat als volgt is geformuleerd :

In fine van dit artikel de woorden « en zodanig dat de aanwezigheid van de verschillende sectoren van de volksontwikkeling verzekerd is » toevoegen.

Zoals uit de tekst blijkt is de voornaamste bekommernis van mevrouw N. Maes **in concreto** de verschillende sectoren van de Volksontwikkeling bij de werking van de Hoge Raad te betrekken.

De Minister verklaart dat vanharentwege tegen deze tekst geen bijzondere bezwaren aanwezig zijn. Dit amendement wordt bij algemene consensus door de commissieleden als aanvaardbaar bestempeld en unaniem goedgekeurd mits tekstcorrectie, waarbij « de volksontwikkeling », vervangen wordt door « het volksontwikkelingswerk ».

Art. 5.

Gezien de voorafgaandelijke discussie, achten de commissieleden het logisch en verantwoord in dit artikel het woord « Volksontwikkelingswerk » te vervangen door het woord « volksontwikkeling ». Daaruit vloeien ook een aantal andere wijzigingen voort, zodat de uiteindelijke tekst, waarover gestemd wordt er als volgt komt uit te zien :

« De wet van 3 april 1929 houdende instelling van een Hoge Raad voor de Volksopleiding, wordt opgeheven voor het Nederlandse taalgebied en voor de volksontwikkeling in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad ».

Dit artikel wordt unaniem aangenomen.

Art. 6.

Daar de tekst van dit artikel niet meer overeenstemt met de oorspronkelijke bedoeling ervan (vlotte inwerking-treding bevorderen, op een datum die thans reeds is voorbijgestreefd...) en dat bij goedkeuring van deze tekst men een retroactieve werking van dit decreet zou stemmen, stel. Artikel 6 wordt bijgevolg opgeheven.

De commissieleden zijn het unaniem eens met dit voorstel. Artikel 6 wordt bij gevolg opgeheven.

De volledige tekst van het ontwerp wordt vervolgens in commissie aangenomen met acht stemmen bij één onthouding.

De Verslaggever,

M. OLIVIER

De Voorzitter,

R. STEYAERT

TEKST
AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Decreet houdende oprichting
van een Hoge Raad voor de Volksontwikkeling

Artikel 1

Bij de Minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse Cultuur behoort, wordt een Hoge Raad voor **Volksontwikkeling** opgericht, hierna te noemen de Raad.

Art. 2

Onder volksontwikkeling worden voor de toepassing van dit decreet verstaan : alle georganiseerde activiteiten van buitenschoolse culturele ontwikkeling en vorming van volwassenen.

Worden als volksontwikkelingssectoren aangezien het sociaal-cultureel vormingswerk, het ontwikkelingswerk, de amateuristische kunstbeoefening, de creatieve vrijetijdsbesteding, de cultuurspreiding en de culturele animatie in de culturele infrastructuur, meer in het bijzonder in de erkende culturele centra als bedoeld in het decreet van 16 juli 1973 betreffende de toekenning van weddetoelagen aan cultuurfunctionarissen werkzaam in erkende culturele centra die het culturele leven in de Nederlandstalige gemeenschap bevorderen.

Worden niet voor de toepassing van dit decreet als volksontwikkelingssectoren beschouwd de planning en de bouw van de culturele infrastructuur, de **volksontwikkelingsactiviteiten** in het openbaar bibliotheekwerk, de professionele kunstbeoefening, het schoolse onderwijs en de samenlevingsopbouw.

Art. 3

De Raad heeft tot taak de Minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse Cultuur behoort en de andere Ministers, die bevoegdheden hebben inzake Volksontwikkeling, hetzij op hun verzoek, hetzij uit eigen beweging, te adviseren over alle aangelegenheden die van belang zijn voor de bevordering van Volksontwikkeling.

Ontwerpen van decreten, besluiten en reglementen inzake Volksontwikkelingswerk worden hem door de Ministers voorgelegd. In dat geval moet de Raad zijn advies uitbrengen binnen de drie maanden. Bij gebrek daaraan wordt aan de raadplegingsvereiste voorbijgegaan.

Art. 4

De Koning bepaalt de samenstelling en regelt de werkwijze van de Raad, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 16 juli 1973, waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt en zodanig dat de aanwezigheid van de verschillende sectoren van het volksontwikkelingswerk verzekerd is.

Art. 5

De wet van 3 april 1929 houdende instelling van een Hoge Raad voor de Volksopleiding, wordt opgeheven voor het Nederlandse taalgebied en voor de volksontwikkeling in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

BIJLAGEN

1. Advies van de Hoge Raad voor de Volksopleiding inzake het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Hoge Raad voor de Volksontwikkeling.
- II. Advies- en Overlegorganen bij het Departement van Nederlandse Cultuur.
- III. Toelichting bij de Hoge Raad voor de Volksopleiding.

Bijlage 1 bij het Verslag
omtrent de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling

ADVIES VAN DE HOGE RAAD
VOOR DE VOLKSOPLEIDING
INZAKE HET ONTWERP VAN DECREET
HOUDENDE OPRICHTING
VAN EEN HOGE RAAD VOOR DE VOLKSONTWIKKELING

De Hoge Raad voor de Volksopleiding, vergaderd op woensdag 18 juni 1975 te Steenokkerzeel, onder voorzitterschap van L. Delanghe, voorzitter van de Raad, en waarbij aanwezig waren : mevrouw Frooninckx en de heren Das, Dille, Goossens, Harinck, Kerremans, Leerschool, Mouling, Ongena, **Pieters**, Pottie, **Roels** en **Valv**kens, effectieve leden; mevrouw Uyttebroeck en de heren Carmen, Casier, De Boodt, De Meulemeester, Derieuw, Devroey, Elsen, Van Steenberg, Verhellen en Veys, leden met raadgevende stem; de heren Mortelmans en Storme vanwege de administratie; de heren Bax en Van Houtven van het secretariaat,

— gelet op de vraag om advies van 12 maart 1975;

Adviseert : het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Hoge Raad voor de Volksontwikkeling te realiseren, rekening houdend met de hierna gemaakte algemene en artikelsgewijze bedenkingen.

Algemene bedenkingen :

Het voorbijgaande ontwerp houdt een aantal beperkingen in van de rol die de Hoge Raad voor de Volksopleiding tot nog toe de facto heeft gespeeld. Dit blijkt samen te hangen enerzijds met de aangekondigde oprichting van een Centrale Raad voor Cultuurbeleid, anderzijds met het aflijnen van de diverse werkvelden waarop geëigende adviesorganen hun rol zullen spelen, zoals de culturele infrastructuur, de openbare bibliotheken, de samenlevingsopbouw.

De Raad wenst dat bij de oprichting van de diverse sectoriële adviesorganen voldoende en effectieve verbanden worden gelegd tussen de organen en dat in het ontwerp van decreet houdende de oprichting van een Centrale Raad voor het cultuurbeleid, daarmee terdege rekening wordt gehouden. Dit wat de structurele aspecten van de adviesfunctie betreft. Wat de inhoudelijke aspecten

betreft stelt de Raad dat hij in functie van de bevordering van het volksontwikkelingswerk alle materies wenst te kunnen bespreken, die hij noodzakelijk acht, ook al zouden deze tot de specifieke bevoegdheid van een ander adviesorgaan behoren.

Artikelsgewijze commentaar.

Art. 1. De Raad interpreteert de tekst zo dat de bijzondere opdrachten waarvan sprake aan de HRVO zouden kunnen toevertrouwd worden. De zin dient naar de syntaxis aangepast te worden.

Art. 2. Zie de algemene bedenkingen.

Art. 3. De term « beoordeling » dient vervangen door « advies ».

Art. 4, 5 en 6. Geen bedenkingen.

27 juni 1975

Bijlage II bij het Verslag
omtrent de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling

ADVIES- EN OVERLEGORGANEN
BIJ HET DEPARTEMENT
VAN NEDERLANDSE CULTUUR

1. **Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken** (K.B. van
21 januari 1957 — B.S. 12 maart 1957).

1) **Bevoegdheid** : Adviesorgaan bij de Minister van
Nederlandse Cultuur i.v.m. de Openbare Lectuurvoor-
ziening in de meest ruime zin van het woord.

2) **Werkingsmiddelen** :

- Budget 100 000 F (aankoop documentatie + culturele
werkingskosten).
- Secretaris : R. Van Moeseke, Bestuurssecretaris bij de
Dienst voor Openbare Lectuurvoorziening.

II. **College van Advies voor Nederlandstalige Culturele
Centra** (K.B. van 4 april 1974 — B.S. 19 juli 1974).

1) **Bevoegdheid** : Adviesorgaan bij de Minister van
Nederlandse Cultuur i.v.m. de erkenning van de culturele
centra en andere problemen met betrekking tot de erken-
ning en de subsidiëring van culturele centra.

2) **Werkingsmiddelen** :

- Geen speciaal budget op de begroting.
- Secretaris : R. Van Moeseke.

III. **Commissie van Advies inzake Nederlandstalige Cultu-
rele Centra** (K.B. van 18 mei 1966).

1) **Bevoegdheid** : Adviseert de Minister inzake de bouw-
programma's voor de culturele centra.

2) **Werkingsmiddelen** :

- Geen speciaal budget op de begroting.
- Secretaris-ambtenaar : H. Boogaerts.

IV. **Hoge Raad voor de Samenlevingsopbouw** (Decreet van
4 juli 1975).

1) **Bevoegdheid** : Adviesorgaan bij de Minister van
Nederlandse Cultuur i.v.m. de samenlevingsopbouw.

2) **Werkingsmiddelen** :

- Budget 200 000 F.
- Secretaris-ambtenaar.

V. **Commissie voor Vormingscentra voor Werknemers**
M.B. van 3 maart 1975 — B.S. 24 mei 1975).

1) **Bevoegdheid** : Adviesorgaan bij de Minister van
Nederlandse Cultuur inzake de erkenningen van leer-
gangen van algemene vorming met het oog op de econo-
mische, sociale en culturele promotie van de werknemers.

2) Werkingsmiddelen :

- Geen speciaal budget op de begroting.
- Secretariaat :
 - Secretaris : G. Van Houtven, Bestuurssecretaris bij de Dienst voor Volksontwikkeling.
 - Adjunct-secretaris : H. Aelgoet, Inspecteur - B.J.V.

VI. **Hoge Raad voor de Volksopleiding** (Wet van 3 april 1929 — oprichting. K.B.'s van 26 juli 1938, 15 januari 1957, 30 november 1962 — herinrichting. K.B. van 1 augustus 1974 — samenstelling. K.B. van 24 april 1958 — vergoedingen zitpenningen. M.B. van 15 april 1958).

1) **Bevoegdheid:** Adviesorgaan aan de Regering inzake vrijetijdsbesteding van de arbeiders (in 1929) — in de huidige formulering : advies aan de Minister die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft inzake sociaal-cultureel werk met volwassenen (beleidsvoorbereidend werk). Ook advies aan de Minister van Tewerkstelling en Arbeid inzake sociale promotie.

2) Werkingsmiddelen :

- Budget 500 000 F.
- Secretariaat :
 - Secretaris : G. Van Houtven.
 - Administratief medewerker : U. Bax.

VII. **Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en het Openluchtlevens** (Wet van 26 juni 1963 — K.B. van 20 mei 1964).

1) **Bevoegdheid :** Adviesorgaan bij de Minister van Nederlandse Cultuur voor Sport, Lichamelijke Opvoeding en Openluchtlevens.

2) Werkingsmiddelen :

- Secretariaat waargenomen door het Bestuur voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens.
- De uitgaven worden gedragen door de kredieten van het Nationaal Sportfonds.

VIII. **Nederlandstalige Jeugdraad** (K.B. 22 mei 1963).

1) **Bevoegdheid :** Adviesorgaan bij de Minister van Nederlandse Cultuur voor alle materies in verband met jeugdbeleid.

2) Werkingsmiddelen :

- a)** Werkingsmiddelen : 400.000 F.
- b)** Presentiegelden : 600.000 F.

Secretariaat : Nederlandstalige Jeugdraad beschikt over administratieve kern op het Bestuur voor Jeugdvorming :

- adviseur,
- uitvoerend personeel.

IX. **Koninklijke Commissie voor Volkskunde** (K.B. 23 november 1956).

1) **Bevoegdheid :** Adviesorgaan bij de Minister van Nederlandse Cultuur voor de bevordering van de volkskunde.

2) Werkingsmiddelen :

- Budget 400 000 F (o.a. publicatie van jaarboek).
- Secretaris-ambtenaar : J. Anthonissen.

X. Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, Nederlandstalige Afdeling (K.B. van 13 december 1968).

1) Bevoegdheid : Adviesorgaan bij de Minister van Nederlandse Cultuur inzake klasseringsbesluiten van monumenten en landschappen en inzake betoelagingsdossiers die op deze materies betrekking hebben.

2) Werkingsmiddelen :

- Geen speciaal budget op de begroting.
- Secretariaat : Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen.

XI. Nationale Commissie van Advies tot bevordering van de Nederlandse letterkunde in België (K.B. van 12 maart 1963).

1) Bevoegdheid : Bevorderen van de Nederlandse Letteren door het verlenen van toelagen, beurzen of aankopen van werken.

2) Werkingsmiddelen :

Kredieten :

- personeel : dienst letteren,
- verantwoordelijke ambtenaar : B. Decorte.

XII. Hoge Raad voor de Nederlandstalige Filmcultuur (K.B. van 10 november 1964).

1) Bevoegdheid : De Minister van advies dienen in verband met diverse problemen van de film in het algemeen.

2) Werkingsmiddelen :

- Budget : Filmdienst.
- Secretaris-ambtenaar : J. Anthonissen.

XIII. Selectiecommissie voor Nederlandstalige Culturele Films (K.B. 10 november 1964).

1) Bevoegdheid : De Minister van advies dienen inzake betoelaging van filmprojecten en deelname aan festivals.

2) Werkingsmiddelen : Kredieten :

- personeel : filmdienst,
- secretaris-ambtenaar : J. Anthonissen.

XIV. Commissie voor Spreiding van de Muziek.

1) Bevoegdheid : De Minister van advies dienen inzake de muziekcultuur in het Nederlandstalige landsgedeelte.

2) Werkingsmiddelen : Kredieten :

- personeel : dienst muziek,
- secretaris-ambtenaar : Juffrouw A. Briers.

XV. Nationale Commissie van Advies voor de Plastische Kunsten (K.B. van 26 februari 1965).

1) **Bevoegdheid** : Bevorderen van de plastische kunsten en hulp verlenen aan jonge kunstenaars door het verlenen van toelagen, werkbeurzen en aankoop van werken.

2) **Werkingsmiddelen** Kredieten :

- personeel : dienst plastische kunsten,
- secretaris-ambtenaar : W. Juwet.

XIV. Raad van Advies voor de Toneelkunst (voorzien in decreet van 13 juni 1975).

1) **Bevoegdheid** : De Minister van advies dienen inzake alle problemen van toneel.

2) **Werkingsmiddelen** : Kredieten :

- personeel : dienst dramatische kunst,
- secretaris-ambtenaar : K. Loockx.

XVII. Verbeteringsraad voor het Nederlandstalige Muziekonderwijs.

1) **Bevoegdheid** : Adviesorgaan bij de Minister van Nederlandse Cultuur in verband met de bevordering van het muziekonderwijs, en van het onderwijs in de woordkunst en de dramatische kunst.

2) **Werkingsmiddelen** : gewone kredieten van het departement.

XVIII. Verbeteringsraad voor het Onderwijs in de Bouwkunst en de Beeldende Kunsten.

1) **Bevoegdheid** : Adviesorgaan bij de Minister van Nederlandse Cultuur in verband met de bevordering van het onderwijs in de bouwkunst en de beeldende kunsten.

2) **Werkingsmiddelen** gewone kredieten van het departement.

Bijlage III bij het Verslag
omtrent de Hoge Waad voor de Volksontwikkeling

DE HOGE RAAD VOOR DE VOLKSOPLEIDING

is een bij de wet van 3 april 1929 opgericht orgaan van raadplegende aard. Zijn bevoegdheid werd gesitueerd op het vlak van de bevordering van de volksopleiding en de betere benutting van de vrije tijd van de arbeiders.

Bij koninklijk besluit van 26 juli 1938, gewijzigd bij koninklijke besluiten van 15 januari 1957 en 30 november 1962 werd de inrichting en herinrichting ervan geregeld.

Zijn huidige samenstelling werd bepaald door een koninklijk besluit van 1 augustus 1974. Op basis van dit koninklijk besluit duidde de Minister op 24 oktober 1974 een aantal leden met raadgevende stem aan omwille van hun speciale bevoegdheid.

De interne werking van de Hoge Raad wordt geregeld door een op 3 juli 1975 door de Minister van Nederlandse Cultuur goedgekeurd Huishoudelijk Reglement.

De verrekening van de verplaatsings- en verblijfskosten van de leden geschiedt op basis van een ministerieel besluit van 15 april 1958. De toelagen per vergadering worden bepaald in het koninklijk besluit van 24 april 1958.

Voor de integrale teksten van de vernoemde wetten en besluiten verwijzen wij de belangstellenden naar het verslagboek 1969-1973 van de Hoge Raad en naar de Raadsdocumenten 12/1, 18/1, 220/39 en 9/1.

Samenstelling van de Hoge Raad voor de Volksopleiding

I. Door de Koning benoemde leden.

Voorzitter :

De heer Luc Delanghe.

Privé-adres : Middelweg 46, 3030 Heverlee. Tel. : 016/23.13.92.

Kantooradres : A.C.W. Wetstraat 121, 1040 Brussel. Tel. : 02/735.60.50.

Ondervoorzitters :

Mevrouw Gisèle De Block.

Privé-adres : Marie Van Hongarijelaan 3, 1080 Brussel. Tel. : 02/465.89.93.

Kantooradres : S.V.V., Galerij Agora, Grasmart 15, 1000 Brussel. Tel. : 02/511.19.25.

De heer Jan Kerremans.

Privé-adres : Sevenhanslei 29, 2080 Kapellen. Tel. : 031/64.69.02.

Kantooradres : Willemsfonds, Kortrijksepoortstraat 39, 9000 Gent. Tel. : 091/23.45.70.

Leden :

De heer Walter Augustijnen.

Privé-adres : Huurstraat 16, 2830 Rijmenam. Tel. : 015151.26.86.

Kantooradres : Cultuuraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap.

Secretariaat: Paleis der Natie, Natieplein 2, 1000 Brussel. Tel. : 02/12.98.00.

De heer Jan Das.

Privé-adres : P. Lievenslaan 27, 3200 Kessel-Lo. Tel. : 016/25.12.79.

Kantooradres : C.S.K.W., Groeneweg 151, 3030 Heverlee. Tel. : 016/22.44.48.

De heer Germain De Rouck.

Privé-adres : Vandeputtestraat 11, 9600 Ronse. Tel. : 055/21.35.85.

Kantooradres : Hoger Rijksinstituut voor Vertalers en Tolken, Trierstraat 84, 1040 Brussel. Tel. : 02/11.60.16.

De heer Robert Dille.

Privé-adres : Jan Van Ryswijcklaan 89, 2000 Antwerpen. Tel. : 031/37.89.86.

Kantooradres : Humanistisch Verbond, Limburgstraat 49/53, 2000 Antwerpen. Tel. : 031/37.58.91.

De heer Bob Eykens.

Privé-adres : Vijverlaan 33, 2610 Wilrijk. Tel. : 031/28.20.10.

Kantooradres : A.N.Z. Vrijheidsstraat 30-32, 2000 Antwerpen. Tel. : 031/37.93.92.

Mevrouw Gusta Frooninckx.

Privé-adres : Nieuwe Prinsstraat 15, 3010 Wilsele. Tel. : 016/44.59.71.

Kantooradres : K.A.V., Poststraat 111, 1030 Brussel. Tel. : 219/26.50.

De heer Fernand Goossens.

Privé-adres : Stijn Streuvelsstraat 38, 8000 Brugge. Tel. : 050/33.89.85.

Kantooradres : Stadsbestuur Brugge, Stadhuis, 8000 Brugge. Tel. : 050/33.07.46.

De heer André Harinck.

Privé-adres : Boesingestraat 1, 8500 Kortrijk. Tel. : 056/22.07.66.

Kantooradres : K.W.B., Paleizenstraat 90, 1030 Brussel. Tel. : 02/241.01.36.

De heer Guido Leerschool.

Privé-adres : Doornberg 21, 3240 Langdorp. Tel. : 016/56.76.35.

Kantooradres : N.C.M.V., Spastraat 8, 1040 Brussel. Tel. : 02/218.31.40.

De heer Fons Mouling.

Privé-adres : Olmstraat 30, 1800 Vilvoorde.

Kantooradres : C.L.S.C., Livornostraat 25, 1050 Brussel. Tel. : 02/538.41.54.

De heer Hugo Ongena.

Privé-adres : Consciencestraat 46, 2000 Antwerpen. Tel. : 031/39.38.68.

Kantooradres : Elcker-Ik, Consciencestraat 46, 2000 Antwerpen. Tel. : 031/39.38.68.

De heer Fred Pieters.

Privé-adres : Vriesenhof 6, app26, 3000 Leuven.

Kantooradres : C.S.C., Keizerslaan 13, 1000 Brussel. Tel. : 513.26.12.

De heer Frans Pottie.

Privé-adres : Smidsestraat **63, 9000** Gent. Tel. : 091/22.59.50.

Kantooradres : Werknemerswelzijn, Koning Albertlaan **87, 9000** Gent. Tel. : 091/22.57.51.

De heer Renaat Roels.

Privé-adres : Malieplein 8, bus 25, 1080 Brussel. Tel. : 02/466.23.88.

Kantooradres : C.A.O., Maria Theresiastraat 55, 1040 Brussel. Tel. : 02/219.29.33.

De heer Hector Stalmans.

Privé-adres : Jan de Voslei 451, 2000 Antwerpen. Tel. : 031/38.01.48.

Kantooradres : A.T.B., De Natuurvrienden, Provincie-straat 53, 2000 Antwerpen. Tel. : 031/36.18.62.

De heer Fons Valvekens.

Privé-adres : Kortakker 17, 3250 Rillaar. Tel. : 016/56.61.21.

Kantooradres : Davidsfonds, Blijde Inkomstraat 79, 3000 Leuven. Tel. : 016/22.18.01.

Mevrouw Maria Van Herck.

Privé-adres : Nijlensteenweg 60, 2270 Herenthout. Tel. : 014/51.13.32.

Kantooradres : K.V.L.V., Minderbroederstraat 8, 3000 Leuven. Tel. : 016/22.26.06.

De heer Luc Vos.

Privé-adres : Steenhuisdreef 5, 9810 Drongen. Tel. : 091/26.68.98.

Kantooradres : K.B.G., Wetstraat 121, 1040 Brussel. Tel. : 02/735.80.80.

II. *Door de Minister benoemde raadgevers.*

De heer Rik Carmen.

Privé-adres : Heideland 30, 2510 Mortsel. Tel. : 031/49.33.66.

Kantooradres : Centravoc-A.C.W., Wetstraat 121, 1040 Brussel. Tel. : 02/735.60.50.

De heer Hugo Casier.

Privé-adres : Veeweide 27, 8200 Brugge. Tel. : 050/31.80.62.

Kantooradres : Provinciale Cultuurdienst, Provinciaal administratief centrum, Koning Leopold II-laan 41, 8200 Brugge. Tel. : 050/31.29.01.

De heer Harry Colson.

Privé-adres : Kuipersakkerstraat 45, 2120 Schoten. Tel. : 031/58.63.21.

Kantooradres : V.I.B.E.G., Nationalestraat 109, 2000 Antwerpen. Tel. : 031/32.58.80.

De heer Marcel Coole.

Privé-adres : Koning Overwinnaarsplein 12, 1040 Brussel. Tel. : 02/733.85.20.

Kantooradres : B.R.T.-Omroepcentrum, Reyerslaan 52, 1040 Brussel. Tel. : 02/35.18.97.

Mevrouw Gerda De Bock.

Privé-adres : Kortrijkse steenweg 299, 9000 Gent. Tel. : 091/25.05.07.

Kantooradres : R.U.G., Pasteurlaan 2, 9000 Gent. Tel. : 091/23.59.56.

De heer Jozef De Boodt.

Privé-adres : Vrijheidslaan 9, 1710 Dilbeek. Tel. : 02/522.32.39.

Kantooradres : N.C.C., Hertogstraat 33, 1000 Brussel. Tel. : 02/512.99.88.

De heer Karel De Meulemeester.

Privé-adres : Korte Leemstraat 15, 2000 Antwerpen. Tel. : 031/32.09.26.

Kantooradres : V.T.B., St. Jacobsmarkt 45, 2000 Antwerpen. Tel. : 031/31.76.80.

De heer Georges Derieuw.

Privé-adres : Walbrugstraat 26, 8030 Oostkamp. Tel. : 050/82.28.42.

Kantooradres : A.B.V.V., Hoogstraat 42, 1000 Brussel. Tel. : 02/511.64.66-02/511.80.67.

De heer Emiel Devroey.

Privé-adres : Kerspelstraat 34, 3030 Heverlee. Tel. : 016/23.55.93.

Kantooradres : Provinciebestuur Brabant, Dienst 53, Eikstraat 22, 1000 Brussel. Tel. : 02/513.84.40.

De heer Albert Duser.

Privé-adres : Mombeekdreef 58, 3500 Hasselt. Tel. : 011/27.78.77.

Kantooradres : Provinciale Cultuurdienst, Thonissenlaan 17, 3500 Hasselt. Tel. : 011/22.11.71.

De heer Julie Hamelinck.

Privé-adres : Marseillestraat 154, 9000 Gent.

Kantooradres : Arrondissementscommissariaat, Jacob Van Arteveldeplein 34, 9000 Gent. Tel. : 091/23.30.25.

De heer Paul Huys.

Privé-adres : Steenweg op Gent-Deinze 28, 9810 Drogen. Tel. : 091/26.54.53.

Kantooradres : Provinciale Cultuurdienst, Bisdomplein 3, 9000 Gent. Tel. : 091/25.86.02-091/25.56.14.

De heer Hein Nackaerts.

Privé-adres : Parkstraat 188, 3000 Leuven. Tel. : 016/22.59.91.

Kantooradres : Kultuurdienst B.B., Minderbroederstraat 8, 3000 Leuven. Tel. : 016/22.42.01.

Mevrouw Anne-Marie Uyttebroeck.

Privé-adres : Montoyerstraat 20, 1040 Brussel. Tel. : 02/511.61.49.

Kantooradres : Kabinet Minister van Justitie, Poelaertplein 4, 1000 Brussel. Tel. : 02/511.42.00.

De heer Piet Van Cauwenberghe.

Privé-adres : H. Don Boscolaan 20, 1710 Dilbeek. Tel. : 02/465.76.54.

Kantooradres : Vakantiegenoegens, Wetstraat 121, 1040 Brussel. Tel. : 02/735.60.50.

De heer Victor Van Eetvelt.

Privé-adres : Waversesteenweg 79, 2870 Putte. Tel. : 015/75.53.39.

Kantooradres : Provinciebestuur Antwerpen, Kon. Elisabethlei 18-22/24-26, 2000 Antwerpen. Tel. : 031/37.28.00.

De heer Carlos Van Lanckere.

Privé-adres : J. Van Arteveldestraat 37, 9001 Gentbrugge. Tel. : 091/23.84.79.

Kantooradres : N.V.K.T., idem. Tel. : 091/23.84.79.

De heer Guido Van Steenberghe.

Privé-adres : Morckhovenlei 82, 2200 Borgerhout. Tel. : 031/21.14.32.

Kantooradres : Domein Planckendael, Leuvensesteenweg 366, Muizen-bij-Mechelen. Tel. : 015/41.32.68.

De heer Andre Verhellen.

Privé-adres : Korte Rijakkerstraat 32, 9910 Mariakerke. Tel. : 091/26.35.95.

Kantooradres : N.F.S.G., Keizerslaan 13, 1000 Brussel. Tel. : 02/513.82.70.

De heer Jacques Veys.

Privé-adres : Rodenbachlaan 20, 9910 Mariakerke. Tel. : 091/26.52.25.

Kantooradres : Liberale Mutualiteiten van Oost-Vlaanderen, Gouvernmentstraat 26, 9000 Gent. Tel. : 091/23.23.74.

III Bij koninklijk besluit aangeduide ambtenaren.

De Directeur-generaal van het Bestuur voor Volksontwikkeling en Openbare Lectuurvoorziening :

De heer Paul Rock.

De Bestuursdirecteur van het Bestuur voor Volksontwikkeling en Openbare Lectuurvoorziening :

De heer Jos Mortelmans.

IV Bij koninklijk besluit benoemde secretaris.

De heer Gilbert Van Houtven.

Bestuurssecretaris bij het Bestuur voor Volksontwikkeling en Openbare Lectuurvoorziening.

III en IV te bereiken op

Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur,

Bestuur voor Volksontwikkeling en Openbare Lectuurvoorziening, Saintelette Square 13, 1000 Brussel. Tel. : 02/219.34.10 tot 19.

Aanvullingen bij II.

De heer Duser, die intussen is overleden, werd vervangen door de heer J. Elsen, Voorstraat 66, 3500 Hasselt. Tel. : 011/22.08.10.

Kantooradres : L.I.S.O., Bampslaen 18, 3500 Hasselt.

De heer Van Eetvelt werd vervangen door mevrouw H. Leemans.

Privé-adres : Jan Van Rijswijcklaan 11-13, bus 12, 2000 Antwerpen. Tel. : 031/37.18.82.

Kantooradres : Provinciebestuur Antwerpen, Koningin Elisabethlaan 22, 2000 Antwerpen. Tel. : 031/37.28.00 (post 1429).

De heer Colson werd vervangen door de heer Vastmans R.

Privé-adres : Merkenstraat 22, 3700 Tongeren. Tel. : 012/23.43.79.

Kantooradres : K.V.G. — VI.B.E.G., Nationalestraat 109, 2000 Antwerpen. Tel. : 031/32.58.80.

De heer P. Huys werd vervangen door de heer A. Buyst.

Privé-adres : Cederstraat 19, 9810 Drongen. Tel. : 091/26.23.14.

Kantoor-adres : Provinciale cultuurdienst, Bisdomplein 3, 9000 Gent. Tel. : 091/25.86.02.
